

Теодосий
Спасов

Вълшебникът от страната на розите

ТАЛАНТ И ТВОРЧЕСТВО

Да отидеш на концерт на Теодосий Спасов си е винаги незабравимо изживяване, неподвластно на повода, сезона или годината. Той е толкова независим от времето, че дори и всяка година да би идвал, винаги би имал своята публика – обожаваша го, радваща се на всяка изсвирена нота и казана дума, и... очакваща следващата среща!

Радващо бе за всички българи, дошли на концерта на Теодосий Спасов – трио на пети декември в рок-кафенето на Národní 20, че сдружение „Възраждане“ бе избрало точно българския Орфей за тази музикална изява, подпомогнато от посолството ни в Чехия и Министерството на културата на Чешката република. И затова, точно от посланик Лъчезар Петков бе поздравено триото за „добре дошли“, а г-жа Мария Захаријева, представяйки музикантите, благодари на гореспоменатите институции за възможността в Дните на българската култура в Прага и по случай 15 години от създаването на сдружението, да имаме щастието да се насладим на прекрасната музика от Родината.

А след това – след това, в продължение на 3 часа се потопихме в чудесни образци на народното ни творчество от различни краища на страната, както и авторски композиции на триото. Гласът и кавалът на Теодосий, китарата на Християн Цвятков и гъдулката на Пейо Пеев ни отнесоха в планините и равнините на България, там, където момите са красиви и работливи, а момците – смели и левенти; там, само там, сърцето пее от радост и се свива от любовна мъка. Там са Родопите – чудно красиви и гостоприемни, там са се шир-

нали Тракия и Добруджа, а Пирин разказва легенди за юначни войводи. Какво вълшебство, нали? Само от първите звуци на инструментите и от първите думи на песента, и вече се пренасяш на родното място. Любопитно ми беше колко съвършен инструмент е и човешкият глас, и как майсторски владее Теодосий характерните особености при пеенето на песни от различните фолклорни области. Запя родопска песен – сякаш солистка от ансамбъл „Родопи“ пее на събор в бащиното ми село. Тракийска – вече съм на площада на селото на мама, добруджанска – сякаш слушам радиопредаване в неделя сутрин по „Хоризонт“. Авторските му композиции са като самия него – изпълнени с любов, любопитство към света, закачливо намигане и искрено учудване. Изненада, смях, болка, радост, облекчение, свирепо настроение, възхищение и благодарност – всички настроения може да изрази кавалът на Теодосий и гласът му. И при всички суперлативи, които се сипят навсякъде по света за творчеството му, той успява да се запази чист и свеж, отворен към света извън и във себе си, талантлив, но и трудолюбив, щедър към публиката и скромнен за божествените си таланти. Вероятно затова е толкова харизматичен и обичан. И заради любовта, която чувстваме с песните му – божествена, ангелска, човешка. ♦

